

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/752/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312221366
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2312221366.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: O. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XXXX/XX, D., zastúpený advokátskou spoločnosťou: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Duslo, a.s., so sídlom Administratívna budova, ev. č. 1236, Šaľa, IČO: 35 826 487, zastúpený advokátskou spoločnosťou: agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, IČO: 36 722 758, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, o zaplatenie 69.707,23 eur, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 5C 50/2012-297 zo dňa 20. mája 2015 proti výroku I. a III., takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch I.- o náhrade trov konania účastníkov m e n í tak, že odporcovi sa nepriznáva náhrada trov konania a III.- o náhrade trov konania štátu m e n í tak, že štátu sa nepriznáva náhrada trov konania.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.442,28 eur k rukám právneho zástupcu odporcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok I.), vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal (výrok II.) a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta náhradu trov konania vo výške 159,36 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (výrok III.).

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 142 ods. 1 O.s.p., § 150 ods. 1 O.s.p., § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 148 ods. 1 O.s.p. a vecne tým, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia 69.707,23 eur z titulu odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 29.07.2013, č.k. 5C/50/2012-210, v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím Krajského súdu Trnava zo dňa 16.03.2015, č.k. 23Co/321/2014-269 súd návrh navrhovateľa zamietol. Ďalej rozhodol, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti vo veci samej. Z dôvodu úspechu v konaní si odporca v súlade s ust. 142 ods. 1 O.s.p. uplatnil trovy konania. Predmetom sporu je zaplatenie sumy vo výške 69.707,23 eur, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 10 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb predstavuje sumu vo výške 565,97 eur.

Úkony právnej služby: a) Prevzatie a príprava zastúpenia (02.10.2012) - 565,97 eur + RP - 7,63 eur - 573,60 eur, b) Podanie na súd (03.10.2012) - 565,97 eur + RP - 7,63 eur - 573,60 eur, c) Účasť na pojednávaní (08.10.2012) - 565,97 eur + RP - 7,63 eur - 573,60 eur, d) Účasť na pojednávaní (12.11.2012) - 565,97 eur + RP - 7,63 eur - 573,60 eur, e) Podanie na súd (22.11.2012) - 565,97 eur + RP - 7,63 eur - 573,60 eur, f) Účasť na pojednávaní (10.04.2013) - 565,97 eur + RP - 7,81 eur - 573,78 eur,

g) Účasť na pojednávaní (09.05.2013) - 565,97 eur + RP - 7,81 eur -573,78 eur, h) Účasť na pojednávaní (10.07.2013) - 565,97 eur + RP - 7,81 eur - 573,78 eur, i) Podanie na súd (10.07.2013) - 565,97 eur + RP - 7,81 eur - 573,78 eur, j) Podanie na súd (28.03.2014) - 565,97 eur + RP - 8,04 eur - 574,01 eur, Spolu - 5.737,13 eur, DPH-147,43 eur, celkom 6.884,55 eur.

Pri aplikácii ustanovenia § 142 O.s.p. je potrebné zvažovať, či nie sú dané výnimočné okolnosti podľa ustanovenia § 150 O.s.p. a to dôvody hodné osobitného zreteľa, kedy súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti nemusí priznať. V tomto ustanovení je fixované moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Vychádza sa tu zo zásady, že právo na náhradu trov konania vzniklo, avšak nastali podmienky aplikácie ust. § 150 O.s.p. a účastníci, ktorý by inak mal na tieto trovy právo, sa trovy nepriznajú. Zákon vyžaduje pre aplikáciu tohto ustanovenia dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a musí ísť o výnimočné okolnosti. Za dôvod hodný osobitného zreteľa možno považovať určitý druh konania alebo určitú procesnú situáciu, teda ide o dôvod daný charakterom konania alebo charakterom danej procesnej situácie. Druhá oblasť sa týka sociálnych aspektov a dochádza k nej vtedy, ak povinný sám nezavinil vzniknutú náhradu trov konania a môže ich uhradiť len s veľkými ťažkosťami. Pri posudzovaní týchto okolností je potrebné prihliadnuť na pomery oboch procesných strán, teda aj toho, ktorého majetková sféra by bola použitím tohto výnimočného ustanovenia dotknutá, je potrebné zohľadniť okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nárokov a tiež je potrebné prihliadnuť na účastníkov v konaní.

Vzhľadom na uvedené súd aplikoval ustanovenie § 150 O.s.p. pre okolnosti na strane navrhovateľa a tým je jeho zdravotný stav, ale i charakter súdneho konania. Hoci súd v konaní dospel k záveru, že prípad navrhovateľa nie je prípadom hodným mimoriadneho zreteľa, je to len pre uplatnenie ust. § 7 ods. 3 vyhl. č. 62/1965 Zb. Vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľa je podľa názoru súdu spravodlivé priznať odporcovi náhradu trov konania v polovici, hoci odporca bol v konaní úspešný, nakoľko sa jedná o právnickú osobu, ktorú nijako finančne nezaťažujú takéto rozhodnutie, naopak pre navrhovateľa by bolo uloženie povinnosti nahradit' odporcovi trovy konania v celom rozsahu likvidačné. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol aj na skutočnosť, že navrhovateľ je poberateľom dôchodku v úhrnej výške 641,20 Eur mesačne. Z výpisu zo Živnostenského registra súd zistil, že navrhovateľ je držiteľom živnostenského oprávnenia, ktorú podnikateľskú činnosť navrhovateľ ešte neukončil, nakoľko toto oprávnenie trvá. Bolo potrebné však zobrať do úvahy aj skutočnosť, že navrhovateľ má v súvislosti so svojim nepriaznivým zdravotným stavom a so zabezpečením životných potrieb zvýšené náklady, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ako úspešnému účastníkovi priznal polovicu z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 3.442,28 eur (6.884,55:2=3.442,28).

Prvostupňový súd o náhrade trov konania štátu rozhodol v zmysle ust. § 148 ods. 1 O.s.p., pričom mal za to, že nakoľko bol navrhovateľ v konaní neúspešný a nie sú u neho predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, súd má právo na náhradu trov konania spojených s podaním odborného vyjadrenia vo výške 159,36 eur, ktoré zaplatil Univerzitnej nemocnici Bratislava, Pažítikova ul. č. 4, 821 01 Bratislava Nemocnica akad. L. Déreza, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie LFUK, Bratislava, Limbová 5, zo štátnych prostriedkov.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a navrhol, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnuté uznesenie zmenil tak, že náhradu trov právneho zastúpenia odporcovi neprizná a náhradu trov konania Okresného súdu Galanta nepriznáva a zároveň žiada, aby navrhovateľovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Dôvodil tým, že prvostupňový súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia odporcu vo výške 3.442,28 eur po tom, čo mu nebol priznaný nárok podľa § 5 ods. 5 zákona č. 337/2004 Z.z. na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu zistenej choroby z povolania a náhradu trov konania vo výške 159,36 eur Okresnému súdu Galanta. Na predmet konania, ktorým je náhrada škody na zdraví v dôsledku choroby z povolania, za ktorú navrhovateľovi zodpovedá odporca, nie je spravodlivé požadovať od osoby, ktorá sa domáha svojich nárokov zo škody na zdraví, o ktorých existencii rozhoduje súd na základe svojej úvahy a samotný nárok je konštituovaný iba rozhodnutím súdu, aby navrhovateľ v prípade neúspechu znášal trovy konania. Keďže sa jedná o nárok škody na zdraví v dôsledku choroby z povolania, za ktorú zodpovedá odporca, je to dôvod hodný osobitného zreteľa, odôvodňujúci rozhodnutie o trovách podľa § 150 ods. 1 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal aj na iné rozhodnutie v totožnej veci u iného zamestnanca odporcu, kedy Okresný súd Galanta rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania v konaní spis. zn. 30C 303/2013 dňa 24.01.2014. Pokiaľ ide o sociálne pomery účastníkov, navrhovateľ je 67 ročný

chorý dôchodca, ktorého výlučným príjmom je starobný dôchodok vo výške 641,20 eur a konštatovanie súdu prvého stupňa bez vykonania dokazovania, že navrhovateľ má živnostenské oprávnenie nezakladá dôvod si myslieť, že je majetkovo zabezpečený z príjmov z podnikania. Navrhovateľ nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť na živnostenské oprávnenie po dobu 5 rokov. Výmaz z registra živnostenských oprávnení nevykonaný, pretože jeho existencia ho nijak negatívne nezaťažuje ani finančne neobohacuje. Súd správne skonštatoval, že navrhovateľ má v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom a so zabezpečením životných potrieb zvýšené náklady, pričom odporca je právnickou osobou, ktorú finančne nezaťaží zníženie úhrady trov konania na polovicu, pričom súd uvádza, že ich celá úhrada by bola pre žalobcu likvidačná. K uvedenému uvádza odvolateľ, že suma 3.442,28 eur predstavuje takmer polročný príjem navrhovateľa odkázaného na starobný dôchodok chorého progredujúcou chorobou z povolenia, za vznik ktorej nesie výlučnú zodpovednosť odporca. Zisk odporcu za rok 2014 stúpol o 85% oproti predchádzajúcemu roku na 9.700.000,- eur, čo uvedené demonštruje jasný nepomer medzi účastníkmi a bez odpustenia náhrady trov právneho zastúpenia odporcu je účel § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. nenaplnený. Zároveň namieta povinnosť úhrady trov navrhovateľom v súvislosti s odmenou za odborné stanovisko KPLaT Bratislava nakoľko nejde o subjekt zapísaný v zozname súdnych znalcov a tak nevznikol nárok na odmenu za odborné stanovisko. Zároveň dôvodil, že konanie je vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona o súdnych poplatkoch. Záverom odvolateľ dodal, že v konaní došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci tým, že súd nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, keď nerozhodol o trovách podľa § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že ich celkom nepriznal. K odvolaniu doložil rozsudok Okresného súdu Galanta spis. zn. 30C 303/2013, výpis z L., z L. a L. týkajúci sa spoločnosti s predchádzajúcim obchodným menom JOAL TRANS s.r.o.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu danom odvolaním, teda v časti o náhrade trov konania a v medziach daných odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutých častiach je potrebné zmeniť.

Predmetom preskúmania odvolacieho súdu boli výroky I. a III. napadnutého uznesenia, ktorým prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.442,28 eur a zároveň aj povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Galanta náhradu trov konania vo výške 159,36 eur.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Právo na priznanie primeranej a právnymi predpismi stanovenej náhrady trov konania, ktoré úspešnej strane v konaní vzniknú, je súčasťou práva na spravodlivý proces a tiež súvisí, pokiaľ ide konkrétne o náhradu trov právneho zastúpenia, s majetkovým právom podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu a právom na právnu pomoc v zmysle čl. 37 ods. 2 listiny (nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 119/2012).

Základnou podmienkou pre priznanie náhrady trov konania v zmysle súdom prvého stupňa správne aplikovaného § 142 ods. 1 O.s.p. je, aby išlo o trovy potrebné na účelné uplatňovanie práva. Účelnosť sa dá v zásade stotožniť s potrebnosťou či nevyhnutnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc, pričom trovy právneho zastúpenia sa v zásade za účelne vynaložené považujú. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva sa ale nemôžu posudzovať ako celok a aj keď má účastník nárok na náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne, čo platí aj pre trovy právnej služby. Je zrejmé, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania, pričom tento pojem nie je v zákone explicitne definovaný. Podmienkou je, že ide o výdavky potrebné na uplatňovanie či

bránenie práv účastníka konania. Súdu potom prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie, ich účelnosť, resp. nevyhnutnosť.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Základným kritériom pre rozhodovanie o náhrade trov konania je kritérium úspešnosti, vyjadrené v ust. § 142 O.s.p. Toto kritérium, aplikované súdom prvého stupňa, však nie je jediné a v každom prípade je potrebné skúmať, či nie je dôvod na aplikovanie ust. § 150 ods. 1 O.s.p., čo súd prvého stupňa neuskutočnil.

V zmysle § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo z časti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznaná náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. To neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V danom prípade preto bolo potrebné zaoberať sa tiež otázkou prípadného naplnenia podmienok cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdení všetkých okolností konkrétnej veci. Obyčajnú nesolventnosť účastníka konania bez ďalšieho pritom nemožno považovať za dostatočný dôvod na uplatnenie § 150 ods. 1 O.s.p. Pri posudzovaní výnimočnosti dôvodov vhodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadnuť k pomerom oboch strán konania.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (tu už s možnosťou zhodnotiť konkrétne správanie sa účastníkov pred podaním návrhu na začatie konania na súd, resp v priebehu konania). Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprímeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

Cit. ust. § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako predstavuje odchýlku zo zásahy zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešného účastníka nahradiť trovy konania úspešnému. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí tvrdiť a preukázať účastník inak povinný hradiť náhradu trov konania. Predmetné zákonné ustanovenie tak rozširuje prvky, ktoré majú účastníkov viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Novela účinná od 15. októbra 2008 (zákon č. 384/2008 Z.z.) tým výrazne zmenila dovtedajšie chápanie predmetného ustanovenia, v ktorom pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania prevládalo najmä skúmanie majetkových, sociálnych, osobných a ďalších pomerov všetkých účastníkov konania a až následne skúmanie okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Na rozdiel od toho, nové ustanovenie § 150 ods. 1, druhá veta O.s.p. ako prioritné hľadisko uvádza správanie sa účastníka v konaní.

Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, podľa ktorého v danom prípade bolo dôvodné o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi ako v konaní plne úspešnému účastníkovi priznať právo na náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko boli preukázané také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania. Podľa odvolacieho súdu je potrebné prihliadnuť na to, že navrhovateľ má 67 rokov, výlučne poberá starobný dôchodok vo výške 641,20 eur, navrhovateľ má v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom pre

chorobu z povolania a so zabezpečením životných potrieb zvýšené výdavky. Na strane odporcu je dôvodné prihliadnuť na to, že ide o podnikateľa, a preto aplikácia tohto ustanovenia nebude mať za následok taký negatívny dopad, aký by malo rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania v plnej výške. Zohľadniac tiež výšku trov právneho zastúpenia 3.442,28 eur, uloženie povinnosti navrhovateľovi zaplatiť náhradu trov konania v takejto výške by znamenalo, že navrhovateľ by prišiel o polročný príjem v podobe starobného dôchodku, ktorým kryje zvýšené výdavky v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom pre chorobu z povolania, za ktorú zodpovedá odporca a ktorá sa zhoršuje. Žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľ počas konania nepodal, nakoľko konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 71/1992 zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Odvolačný súd preto dospel k jednoznačnému záveru, že v danom prípade je potrebné o náhrade trov konania rozhodnúť v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na preukázanie vyššie špecifikovaných dôvodov hodných osobitného zreteľa odporcovi ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznať.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania odporcu s použitím § 220 O.s.p. zmenil a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Vyššie citované ustanovenie upravuje náhradu trov konania, ktoré vznikli štátu. Štát má podľa neho právo na náhradu trov, ktoré platil avšak iba proti takému účastníkovi, u ktorého nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov a iba vo výške zodpovedajúcej pomeru úspechu podľa výsledkov konania. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak na strane účastníka sú splnené podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, trovy, ktoré by inak podľa výsledku konania pripadali na tohto účastníka, znáša štát, v prípade predpokladov pre iba čiastočné oslobodenie, v tomto rozsahu. Nie je pritom rozhodujúce, či účastníkovi bolo rozhodnutím súdu priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ale to, či sú splnené podmienky pre priznanie oslobodenia podľa § 138 O.s.p.

Keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný, mal by štát právo na náhradu trov konania, ktoré spočívali v zaplatení sumy 159,36 eur za podanie odborného vyjadrenia, avšak u navrhovateľa sú splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p.

Navrhovateľ má 67 rokov, výlučne poberá starobný dôchodok vo výške 641,20 eur, navrhovateľ má v súvislosti s nepriaznivým zdravotným stavom pre chorobu z povolania a so zabezpečením životných potrieb zvýšené výdavky. Žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľ počas konania nepodal, nakoľko konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č.71/1992 zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ namietal, že za odborné stanovisko Univerzitnej nemocnici Bratislava, Pažitkova ul. č. 4, 821 01 Bratislava Nemocnica akad. L. Déreera, Klinika pracovného lekárstva a toxikológie LFUK, Bratislava, nevznikol nárok na odmenu za odborné stanovisko, nakoľko nejde o subjekt zapísaný v zozname súdnych znalcov. S týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko ide o náklady dôkazov, teda o finančnú úhradu za odborné stanovisko, náklady ktorého znášal štát, podľa názoru súdu išlo o trovy konania podľa § 137 O.s.p.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa náhrady trov konania štátu s použitím § 220 O.s.p. zmenil a štátu náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p. a z vyššie uvedených dôvodov hodných osobitného zreteľa odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.